

RECOMPTE ESTIVAL DE MILOCA A MENORCA, 1988

FITXA TÈCNICA

OBJECTE	: Recompte estival de parelles agrades de miloca
LLOC	: Illa de Menorca (Balears)
PERÍODE	: Treball realitzat del 20.06.88 al 15.08.88.
PARTICIPANTS	: S. Catxot, R. Escandell, G. Orfila, J. Rodríguez, R. Triay, R. Vidal
VEHICLES	: Cotxes i embarcacions
SORTIDES	: 40
KM RECORREGUTS	: 1.772 km
HORES EMPRADES	: 163 h

L'objectiu principal d'aquest recompte era determinar per primera vegada les parelles de miloca o moixeta voltонера (*Neophron percnopterus*) assentades a Menorca.

Es va realitzar des de mitjans de Juny a mitjans d'Agost, marcant-se quatre àrees de prospecció a partir de la informació que, sobre la nidificació d'aquesta espècie, es coneixia.

Les miloques no tenen unes hores del dia preferents per realitzar els seus moviments, de manera que les observacions s'allargaven durant totes les hores de sol.

RESULTATS

Els resultats del recompte d'enguany no es corresponen a les expectatives. Comparant-los amb les informacions d'altres anys, el nombre de parelles que s'han observat es considera baix. Possiblement això és degut a que no s'ha pogut recollir tota la informació de camp necessària. Per tant els resultats que aquí s'exposen són una estimació global, feta amb les dades del recompte d'enguany i les informacions que es coneixen de nidificacions d'altres anys.

Aquesta estimació ens dóna els següents resultats:

1. Parelles agrades/reproductores segures (1988)..... 26
2. Parelles agrades/reproductores possibles (1988)..... 11

Total parelles estimades 1988..... 37

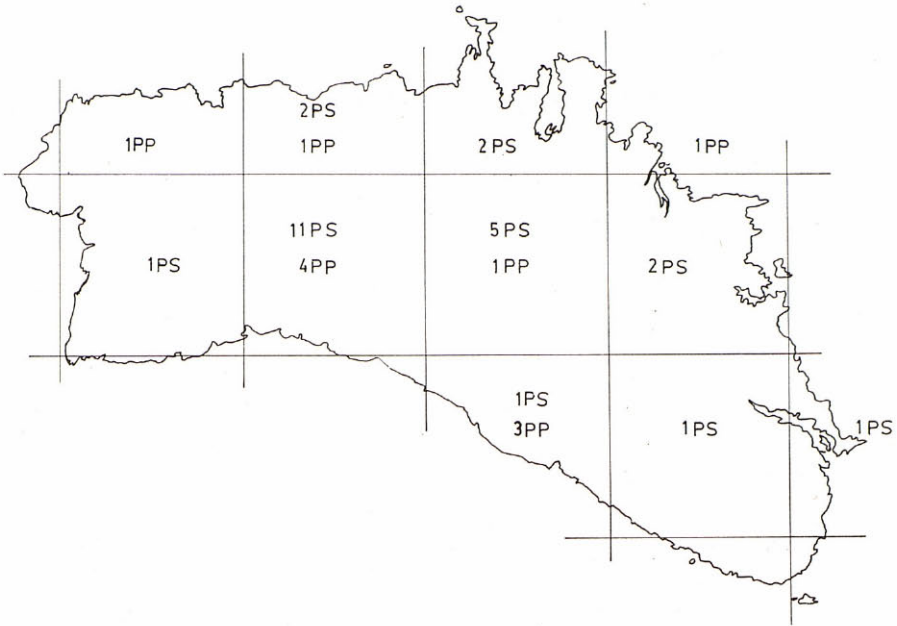

Figura 1.- Distribució de les 37 colles estimades de miloca (*Neophron percnopterus*) segons el recompte de 1988 a Menorca. L'illa està dividida en quadricules UTM de 10 km. Colles establertes amb seguretat (PS) 26, colles establertes possibles (PP) 11.

3. Altra informació anterior al recompte de 1988:

- 3.1. Parelles amb evidència de nidificació, diferents a les de l'apartat 1 7
- 3.2. Parelles o exemplars que indueixen a sospites de nidificació, diferents a les dels apartats 1 i 3.1..... 17

Tot això ens permet fer la següent estimació global:

Parelles segures l'any 1988	26
Parelles possibles segons dades de 1977 a '88	24

Total de parelles estimades a Menorca 50

D'altra banda, considerant les dades del recompte de 1988, per a un total de 37 parelles estimades, s'obté una densitat mitja d'una parella assentada per cada 19 Km² del territori de Menorca.

CARACTERITZACIÓ DE L'HÀBITAT

Menorca és una illa poc extensa (700 km²). El relleu no és, en general, molt accidentat; geomorfològicament, l'illa és dividida en dues meitats ben diferenciades. Al nord, la costa és retallada, i hi ha penyals als turonells interiors. Al

sud, format per materials calcaris, l'ocupació per conreus i pastures és més intensiva, i s'hi troben una trentena de barrancs que desemboquen a la mar; la costa meridional és més rectilínia i presenta abundants penya-segats.

Les miloques a Menorca s'assenten preferentment en els barrancs del sud, de manera més dispersa en els penya-segats que envolten l'illa així com en alguns penyals aïllats del interior, i tendeixen a concentrar-se, tant a la tardor-hivern com en la primavera-estiu, en posaders molt determinats de l'interior (penyals a boscos) i del litoral (alts penya-segats).

TENDÈNCIA DE LA POBLACIÓ

Segons la informació existent, la impressió invariable durant els darrers deu anys és que la població de miloca no ha fluctuat molt, mantenint-se estable en general. En tot cas els canvis no afecten a més del 10% de la població, tant en el cas d'una tendència a l'increment com a la disminució.

PROBLEMÀTICA I PERSPECTIVES DE CONSERVACIÓ

La miloca és potser la rapinyaire que històricament ha resultat menys afectada pels problemes relatius a la destrucció de la naturalesa a Menorca.

Actualment un dels factors que propicien la creixent indefensió de la miloca a l'illa es la proliferació i l'acumulació de femers. Enguany s'han trobat en ells quatre exemplars d'aquesta espècie, presumptament intoxicats. Encara no hi ha constància que visitin sovint aquests indrets. La ramaderia extensiva no es troba en regressió a Menorca, però els femers són una font addicional, fàcil i perillosa, d'aliment.

En relació als exemplars de miloca víctimes de tirs, el nombre de casos detectats i suposats es reduït.

Com a conclusions, es pot suposar que les perspectives per a la conservació de la miloca a Menorca depenen fonamentalment de tres factors:

- 1 - Del manteniment de les activitats ramaderes extensives de qualitat.
- 2 - De la protecció i la conservació de les àrees de repòs i de nidificació, tant a l'interior de l'illa com en el litoral, i especialment impedit els abusos urbanístics lligats al negoci turístic i residencial.
- 3 - Del control i correcte tractament del residus urbans i rurals, especialment aquells que tinguin característiques tòxiques.

Maó (Menorca), 20 d'Agost de 1988
Coordinació: Guillem Orfila Pons.